

רבי שמעון אמר, ואשה כי זוב דמה וגו'. היינו דכתיב, (ישעיה לז) חרב ליני מלאה דם. מלאה דם ודאי, שכתוב כי זוב דמה זוב דמה ימים רבים. בלא עת נדתה, היינו דכתיב, (דניאל ט) וישקד יי על הרעה ויביאה עלינו. דתנינן, קדשא בריה הוא אקדיים פורענותא לעלמא, חייביא מקדמין פורענותא בחוביהון למיתי לעלמא, או כי תזוב על נדתה. היינו (ויקרא כו) ויספתי ליסרה אתכם, מהו ויספתי ליסרה. אוסיף דינא על דינא, ואתן דמא על דמא, יתיר על מה דאית בההוא חרב ליני מלאה דם.

רבי שמעון אמר, ואשה כי זוב דמה וגו'. היינו שכתוב, (שם לד) חרב לה מלאה דם. מלאה דם ודאי, שכתוב כי זוב דמה זוב דמה ימים רבים. בלא עת נדתה, היינו שכתוב (דניאל ט) וישקד ה' על הרעה ויביאה עלינו. ששנינו, הקדוש ברוך הוא מקדים פרענות לעולם, והרשעים מקדימים את הפרענות בחטאייהם לבא לעולם. או כי תזוב על נדתה, היינו (ויקרא כב) ויספתי ליסרה אתכם. מה זה ויספתי ליסרה? אוסיף דין על דין ואתן דם על דם יתיר על מה שיש באותה החרב לה מלאה דם.

בתוב, (בראשית ח) לא אוסיף לקלל עוד את האדמה בעבור האדם. מהו לא אוסיף. אלא, לא אתן עוד תוספת לההוא חרב, אלא כגוונא דיכיל עלמא למסבל. והא כתיב ויספתי. אלא ליסרה כתיב, ולא לשיצאה. הדא הוא דכתיב, או פי תזוב על נדתה.

בתוב, לא אסף לקלל עוד את האדמה בעבור האדם. מה זה לא אסף? אלא, לא אתן עוד תוספת לאותה חרב, אלא כמו שיכול העולם לסבל. והרי כתוב ויספתי? אלא כתוב ליסרה, ולא לכלות. זהו שכתוב או פי תזוב על נדתה.

בר ימי זוב טמאתה. מהו כל ימי זוב טמאתה. אלא חייביא מסאבין בחוביהון לגרמיהון, ומסאבין לאתר אחרא, כמה דאת אמר, (במדבר ט) פי את מקדש יי טמא. ואתער רוח מסאבא עליהו. ולזמנא דאתי, זמין קדשא בריה הוא לדפאה להו לישראל ולאעברא לההוא רוחא מסאבא מעלמא. דכתיב, (ישעיה נב) לא יוסיף יבא בך עוד ערל וטמא. וכתיב (זכריה יג) ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ. מן הארץ ודאי. (באן דאתי לאסתאבא מסאבין ליה ודאי).

בר ימי זוב טמאתה. מה זה כל ימי זוב טמאתה? אלא שרשעים מטמאים את עצמם בחטאייהם ומטמאים מקום אחר, כמו שנאמר (במדבר ט) כי את מקדש ה' טמא. ומעוררים רוח טמאה עליהם. ולעתיד לבא עתיד הקדוש ברוך הוא לטהר את ישראל ולהעביר את אותה רוח טמאה מן העולם, שכתוב לא יוסיף יבא בך עוד ערל וטמא. וכתוב ואת רוח הטמאה אעביר מן הארץ. מן הארץ ודאי. (מי שבא להטמא, מטמאים אותו ודאי).

רבי חזקיה הוה יתיב קמיה דרבי אלעזר, ליליא חד קמו בפלגות ליליא למלעי באורייתא. פתח רבי אלעזר ואמר, (קהלת ז) ביום טובה היה בטוב וגו' גם את זה לעומת זה

רבי חזקיה היה יושב לפני רבי אלעזר. לילה אחד קמו בפחות הלילה לעסק בתורה. פתח רבי אלעזר ואמר, (קהלת ז) ביום טובה

עשה האלהים וגו'. ביום